

عنوان مقاله:

مروری بر تاریخچه و روشهای متداول بازسازی بافت انسان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی زیست شناسی و علوم زمین (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدی قربانی - دانشجو کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی دانشگاه مراغه، دبیر انجمن سلول های بنیادی دانشگاه مراغه

زهره کریمی - دانشجو کارشناسی میکروبیولوژی دانشگاه مراغه، عضو انجمن سلول های بنیادی دانشگاه مراغه

خلاصه مقاله:

رشد مجدد بافت ها یا اندام های از دست رفته در پاسخ به آسیب است. این برخلاف ترمیم زخم یا بازسازی جزئی است، که شامل بسته شدن محل آسیب با مقداری درجه بندی بافت اسکار است. در انسان با بافت های بدون آسیب، بافت به طور طبیعی در طول زمان بازسازی می شود. به طور پیشفرض، سلولهای جدید موجود جایگزین سلولهای مصرف شده میشوند. پیشرفتهای در تحقیقات، بازسازی القایی بافتها و اندام های بیشتری را نسبت به آنچه قبلا تصور میشد ممکن کرده است. هدف از این تکنیک ها استفاده از این تکنیک ها در آینده نزدیک به منظور بازسازی هر نوع بافتی در بدن انسان است. بحث: تا سال ۲۰۱۶، بازسازی با چهار تکنیک اصلی عملیاتی شد و القا شد: بازسازی توسط ابزار؛ بازسازی توسط مواد؛ بازسازی با چاپ سه بعدی؛ و بازسازی توسط داروها. تا سال ۲۰۱۶، بازسازی توسط ابزار، بازسازی توسط مواد و داروهای بازسازی به طور کلی در داخل بدن (داخل بافتهای زنده) عملیاتی شد. در حالی که تا سال ۲۰۱۶، بازسازی با پرینت سه بعدی به طور کلی توسط آزمایشگاهی (داخل آزمایشگاه) به منظور ساخت و آماده سازی بافت برای پیوند عملیاتی شد. نتیجه گیری: چندین بافت انسانی وجود دارد که به طور موفقیت آمیز یا تا حدی وادار به بازسازی شده اند. بسیاری تحت عنوان پزشکی بازساختی قرار می گیرند که شامل روش ها و تحقیقاتی است که با هدف بازسازی اندام ها و بافت های انسان، در نتیجه آسیب انجام شده است.

کلمات کلیدی:

بازسازی، بافت، روش، مهندسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1649825>

